

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/46/2012
Identifikačné číslo spisu:	6011201199
Dátum vydania rozhodnutia:	13.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:6011201199.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Ivany Izakovičovej, v právnej veci žalobcu Ing. Vladimíra Jaroša, s miestom podnikania Lalinok 122, 013 31 Divinka, IČO 35 407 085, zastúpeného JUDr. Jozefom Bebčákom, advokátom, so sídlom Jesenského 18, 010 37 Žilina, IČO 37 805 142, proti žalovanému JUDr. Ľudovítovi Paulovičovi, bytom M. Rázusa 19, 984 01 Lučenec, správcovi konkurznej podstaty úpadcu SVETOM, výrobné družstvo, so sídlom 013 82 Veľké Rovné, IČO 00 168 092, o určenie, že pohľadávka žalobcu vo výške 10 296,75 eur sa uspokojí ako pohľadávka proti podstate, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. júna 2012, č. k. 36Cbi 11/2011-109, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. júna 2012, č. k. 36Cbi 11/2011-109 v napadnutej časti o určenie, že pohľadávka žalobcu vo výške 7 309,30 eur sa uspokojí ako pohľadávka proti podstate, p o t v r d z u j e s tým, že táto pohľadávka je pravá a zistená v konkurznom konaní sp. zn. 24K 27/93.

Vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvého stupňa mení tak, že žalobu z a m i e t a .
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 4. júna 2012, č. k. 36Cbi 11/2011-Pú-109 určil, že pohľadávka žalobcu Ing. Vladimíra Jaroša s miestom podnikania Lalinok 122, 013 31 Divinka, IČO 407 085 vo výške 10 296,75 eur sa uspokojí ako pohľadávka proti podstate a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení súd uviedol, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24K 27/1993, 27-24K 33/98, 52/98 zo dňa 25. mája 1998 bol na majetok družstva vyhlásený konkurz. Za správcu konkurznej podstaty súd ustanovil JUDr. Ľudovíta Pauloviča.

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 23. decembra 2011 domáhal proti žalovanému určenia, že pohľadávka žalobcu vo výške 10 296,75 eur sa uspokojí ako pohľadávka proti podstate. Z predložených

dokladov súd zistil, že na základe opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24K 27/93-Že-113 z 9. augusta 2007 bol správcovi konkurznej podstaty - žalovanému udelený súhlas na predaj časti majetku s tým, že v opatrení bol uvedený presný zoznam majetku a medzi ním sa nachádzal aj lis ohraňovací CTO-80 s cenou podľa znaleckého posudku 2 871,31 eur (86 501,-- Sk), kúpnu cenou 7 309,30 eur (220 200,- Sk). Všetky stroje okrem dvoch boli uvedené v opatrení bez evidenčného čísla.

Súd mal k dispozícii aj žiadosť žalobcu, adresovanú správcovi konkurznej podstaty - žalovanému, v ktorej uviedol, o ktoré zariadenia má záujem s tým, že pri každom bola uvedená ponúkaná kúpna cena. Dňa 20. augusta 2007 bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá kúpna zmluva, predmetom ktorej bolo 22 strojov spolu za kúpnu cenu 50 328,62 eur (1 516 200,-- Sk), opäť boli tieto stroje v čl. II kúpnej zmluvy uvedené okrem dvoch strojov bez evidenčného čísla a v čl. V bod 1 predávajúci prehlásil, že je podľa ust. § 14 ods. 1 písm. a/ a podľa ust. § 19 ods. 2 ZKV ako SKP podľa zákona a so súhlasom súdu oprávnený nakladať s predmetom tejto kúpnej zmluvy pre účely prevodu vlastníctva kupujúceho.

Žalobca listom, doručeným žalovanému 27. septembra 2007 oznámil, že v priebehu prevzatia predmetu kúpy podľa kúpnej zmluvy, uzavretej medzi JUDr. Paulovičom správcom konkurznej podstaty úpadcu a Ing. Jarošom došlo k viacerým problémom. Žalobca oznámil žalovanému, že na základe obhliadky s pánom Hološom a následne uzatvorenej kúpnej zmluvy kúpil ohraňovací lis CTO-80, pri odbere strojov v mesiaci september 2007 zistil, že predmetný stroj nie je majetkom úpadcu, a z toho dôvodu žiadal o vrátenie kúpnej ceny vo výške 7 309,30 eur (220 200,-- Sk). Požiadaval žalovaného o vyjadrenie k týmto problémom do siedmych kalendárnych dní.

Žalovaný v priebehu konania nepredložil súdu písomné vyjadrenie, ktorým by reagoval na list žalobcu. Žalobca listom zo dňa 18. novembra 2009, adresovaným žalovanému, odstúpil od časti kúpnej zmluvy z 20. augusta 2007, a to v časti, týkajúcej sa predmetu kúpy - lis ohraňovací CTO-80, za ktorý ako kupujúci zaplatil kúpnu cenu vo výške 7 309,30 eur (220 200,-- Sk). V odstúpení od zmluvy žalobca zároveň uviedol, že uzatvoril budúcu kúpnu zmluvu na predmet kúpy lis ohraňovací CTO-80 a z dôvodu, že mu nebolo umožnené vydanie, vznikla mu aj škoda vo výške 2 987,45 eur (90 000,-- Sk) z titulu ušlého zisku. Uviedol, že svoju pohľadávku v celkovej výške 10 296,75 eur si uplatnil v súlade s § 31 ods. 1 písm. f/ zákona č. 328/1991 Zb. ako pohľadávku proti podstate.

Na odstúpenie od zmluvy reagoval žalovaný listom z 30. novembra 2009, v ktorom uviedol, že existencia omylu, ako právne významného rozporu medzi predstavou žalobcu a skutočnosťou, je v súvislosti s účasťou žalobcu v ponukovom konaní vylúčená na základe relevantných dokladov, ktoré potvrdzujú účelovosť subjektívnych tvrdení žalobcu, uvádzaných v podaní z 18. novembra 2009. Uviedol, že omyl bol vyvolaný ním, zámerným nesprávnym označením predmetu ponuky predloženej súdu ako lis ohraňovací CTO-80, hoci na základe fyzickej obhliadky mal žalobca vedomosť, že tento stroj nebol predmetom ponuky. V čase obhliadky bol viditeľne označený nalepeným oznámením, že stroj je majetkom zahraničnej obchodnej spoločnosti. Za uvedeného stavu je nespochybniteľne preukázaná vedomosť žalobcu, že ohraňovací lis CTO-80 nemohol byť ani nebol predmetom daného ponukového konania. Na základe týchto skutočností je podľa žalovaného daný právny dôvod, aby bola uplatnená pohľadávka popretá, čo do pravosti a právneho základu.

Súd prvého stupňa po odcitovaní ustanovenia § 31 ods. 1 písm. f/, § 31 ods. 3 písm. a/, § 8 ods. 2 ZKV a § 409 ods. 1, § 411, § 428 ods. 1 písm. a/, § 347 ods. 1, § 349 ods. 1, § 351 ods. 1, 2, § 441 ods. 1 Obchodného zákonníka a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení, a to konkrétne ohľadom skutočnosti, že žalobca uviedol tak žalovaného, ako aj pána Jozefa Hološa do omylu, keď do svojej ponuky uviedol stroj CTO-80. Samotný žalobca uviedol, že mal záujem o stroj CTO-80, ktorý pri svojej fyzickej obhliadke strojov a zariadení pred tým, ako bola daná ponuka na kúpu týchto strojov a zariadení videl, nemal v žiadnom prípade záujem o stroj COTA-8, jednalo sa o diametrálne odlišné stroje. Žalovanému sa nepodarilo preukázať skutočnosť, že by pán Hološ oznámil pri fyzickej obhliadke strojov žalobcovi, že stroj CTO-80 nie je súčasťou ponukového konania, nepodarilo sa mu preukázať, že v čase fyzickej obhliadky už bol tento stroj označený oznámením, že označené strojné zariadenie je majetkom firmy TIME CONNECTION

Gmbh. Taktiež sa mu nepodarilo preukázať, a to ani svedeckou výpoveďou Ľubomíra Jančoka, že v jeho prítomnosti oznámil pán Hološ žalobcovi, že tento stroj, konkrétne lis ohraňovací CTO-80 nie je v ponukovom konaní a nie je na predaj. Svedok Jančok bol v konaní vypočutý, potvrdil len tú skutočnosť, že sa zúčastnil obhliadky s pánom Hološom a so žalobcom, avšak uviedol, že on konkrétne nehovoril žalobcovi, že stroj je majetkom inej firmy a uviedol, že ak si oni dvaja, pán Hološ so žalobcom o tomto niečo hovorili, tak on nepočul, zároveň však svedok potvrdil, že podpísal prehlásenie pánovi Hološovi, a za týmto prehlásením si stojí. K prehláseniu potom súd uviedol, že bolo podpísané pánom Jančokom až dňa 2. mája 2008, pričom fyzická obhliadka strojov sa uskutočnila ešte pred vydaním opatrenia, ako aj pred podpísaním kúpnej zmluvy, t.j. v mesiaci jún 2007, nie je potom súdu zrejmé, ak vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že nepočul, ako sa pár metrov pred ním rozprával pán Hološ so žalobcom o nejakých takýchto skutočnostiach, prečo potom podpísal prehlásenie, že „v jeho prítomnosti pán Hološ pri obhliadke strojov III. ponukového kola upozornil Ing. Jaroša Vladimíra, že strojné zariadenia, označené ceduľkou TIME CONNECTION Gmbh, nie sú v ponuke tretieho kola, a ani nie sú ocenené v znaleckom posudku č. 1/2006 Ing. Frankla. Prehlásenie dáva na požiadanie pána Hološa Jozefa“. Z uvedeného dôvodu tento dôkaz, či už svedeckú výpoveď Ľubomíra Jančoka, ako aj prehlásenie Ľubomíra Jančoka považoval súd za nedôveryhodné. Svedok si vo svojej svedeckej výpovedi na mnohé skutočnosti nepamätal, nepamätal si ani na to, či v čase obhliadky boli niektoré stroje, konkrétne stroj CTO-80 označené, že sú majetkom inej firmy, preto dospel súd k záveru, že skutočnosti, tvrdené žalovaným o tom, že žalobca bol výslovne upozornený na to, že tento stroj nie je predmetom ponukového konania, preukázané neboli. Žalovaný tvrdil, že žalobca dostal svojím nesprávnym označením stroja do omylu tak pána Hološa, ako aj žalovaného a pri označovaní tohto stroja, ktoré podľa žalovaného malo byť správne uvedené COTA-8, došlo len k písárskej chybe, a to konkrétne v žiadosti o vydanie opatrenia zo strany žalovaného, ako aj v kúpnej zmluve, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným a aj v zázname o fyzickom odsúhlasení strojov a zariadení z 21. augusta 2007, ktorý vypracoval pán Jozef Hološ.

Podľa vyššie cit. ust. § 8 ods. 2 ZKV základným príkazom zákona pre správcu pri plnení povinností a pri výkone funkcie správcu vôbec, je výkon funkcie s odbornou starostlivosťou. Predpokladom pre zápis správcu do zoznamu je jeho primeraná odborná spôsobilosť. Žalovaný pri predaji predmetných strojov spolupracoval s pánom Jozefom Hološom, ktorý bol podľa vyjadrenia žalovaného odborníkom v danej problematike, a preto sa aj pán Hološ zúčastnil fyzickej obhliadky strojov so žalobcom, následne aj spísal záznam z vykonania fyzickej kontroly strojného zariadenia, ktoré je zapísané v konkurznej podstate úpadcu VD SVETOM „v likvidácii“ z 21. augusta 2007, kde je okrem iných uvedený aj ohraňovací lis CTO-80. Samotný svedok pán Jančok, ako aj žalovaný uviedli, že stroje CTO-80 a COTA-8 boli odlišné, odlišovali sa veľkosťou, tak p. Jančok aj žalovaný uviedli, že odborník by si tieto stroje pomýliť nemal. Z toho je zrejmé, ak aj došlo zo strany SKP v žiadosti o vydanie opatrenia, adresovanej na Krajský súd v Banskej Bystrici, o uvedenie stroja CTO-80 s tým, že by žalovaný len odpísal stroje, ktoré vo svojej ponuke uviedol žalobca, odborník ako bol p. Jozef Hološ by určite takéto zlé označenie stroja zistil, prinajmenšom pri vykonávaní fyzickej kontroly strojného zariadenia dňa 21. augusta 2007, podľa ktorej boli položky uvedené pod č. 1 -22 spoločne odsúhlasené (fyzicky). Súd potom neuveril tvrdeniam žalovaného, že došlo zo strany žalovaného, prípadne p. Hološa len k omylu - k písárskej chybe v označení stroja lis ohraňovací CTO-80. Neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že tento stroj nebol súčasťou znaleckého oceňovania v znaleckom posudku č. 1/2006, prípadne skutočnosť, že posledné trojčísle evidenčného čísla sa zhoduje s lisom ohraňovacím COTA-8, pretože ani v žiadosti žalobcu o kúpu strojov a zariadení, ani v opatrení krajského súdu, ani v kúpnej zmluve sa žiadne evidenčné číslo pri lise ohraňovacom CTO-80 a ani pri ostatných strojoch, okrem vŕtačky VO 50-1600 a lis výstredníkový LEXN 100C, neuvádzalo. Evidenčné číslo lisu ohraňovacieho COTA-8, uvedené v znaleckom posudku bolo 124536482, pričom žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení z 1. februára 2012 na strane 2 uvádza, že nedopatrením p. Jozef Hološ uviedol, pri odsúhlasení fyzického stavu strojov, stroj CTO-80, avšak posledné trojčísle evidenčného čísla 1245112482 identifikačne súvisí so správnym strojom typu COTA-8, ktorý bol predmetom ponuky v treťom kole speňažovania. Súd uviedol, že v znaleckom posudku bolo pri lise ohraňovacom COTA-8 uvedené iné evidenčné číslo, ako uviedol žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení, preto ani táto skutočnosť, že posledné trojčísle sa zhoduje s posledným trojčíslím pri označení COTA-8 nie je žiadnym dôkazom

toho, že pri písaní označenia ohraňovacieho lisu došlo len k zlému označeniu, a to namiesto COTA-8, CTO-80. Toto tvrdenie žalovaného neobstojí už aj s poukazom na vyššie uvádzaný záznam z vykonania fyzickej kontroly, kde p. Jozef Hološ, ktorý tento záznam spisoval uviedol, že položky pod 1-22 boli spoločne odsúhlasené (zrejme mal na mysli s p. Ľubomírom Jančekom, ktorý uvedený záznam podpísal) a po uzatvorení kúpnej zmluvy v zmysle opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sa odovzdávajú kupujúcemu. Je zrejmé, že tento záznam nebol odpísaný len z ponuky žalobcu na kúpu strojov, prípadne z opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, ani z kúpnej zmluvy, nakoľko v zázname, vypracovanom p. Jozefom Hološom, sa nachádzali pri všetkých strojoch posledné trojčíslika, okrem lisu LEXN 100C a vrtačky VO 50-1600, pri ktorých sa nachádzali celé evidenčné čísla. Je teda zrejmé, že p. Jozef Hološ neprepísal zoznam týchto strojov len automaticky, z uvedených dokladov, pretože sám uviedol aj evidenčné čísla, prípadne trojčíslika týchto strojov.

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že žalovanému sa nepodarilo preukázať skutočnosti ním tvrdené. Čo sa týka námietky ohľadne zlého zdravotného stavu p. Jozefa Hološa v tom smere, že pri vypracovaní záznamu z fyzickej obhliadky z 21. augusta 2007 sa už mohol odzrkadliť jeho zlý zdravotný stav, na túto skutočnosť súd nevzal zreteľ už aj s poukazom na to, že aj po tomto dátume, teda ešte aj 2. mája 2008 bol p. Jozef Hološ schopný vypracovať prehlásenie, ktoré podpísal svedok Ľubomír Jančok. Samotný žalovaný potvrdil, že p. Jozef Hološ bol odborníkom, bol teda malý predpoklad, že by z jeho strany došlo k pomýleniu si predmetných strojov, a preto nie je možné a vhodné vyhovárať sa na jeho zlý zdravotný stav. Ak by tomu aj tak bolo, mal samotný žalovaný v zmysle § 8 ods. 2 ZKV povinnosť pri výkone svojej funkcie, aby postupoval s odbornou starostlivosťou a prípadné doklady, vypracovávané p. Jozefom Hološom, prekontroloval.

Čo sa týka predmetných fotografií, ktoré predkladali do spisu jednak žalobca, jednak žalovaný, ako aj odborného vyjadrenia, ktoré si dal vypracovať v priebehu konania žalovaný, k tomu súd uviedol, že žalovanému sa nepodarilo preukázať tú skutočnosť, že v čase vykonania fyzickej obhliadky strojov zo strany žalobcu už na tomto stroji, konkrétne ohraňovací lis CTO-80 sa nachádzalo oznámenie s označením "stroj patrí firme TIME CONNECTION GmbH", túto skutočnosť nepotvrdil ani svedok Ľubomír Jančok, ktorý uviedol, že si nepamätá, či tento stroj bol v čase fyzickej obhliadky už označený týmto oznámením, a tiež neprihliadol na závery odborného vyjadrenia, v ktorom Ing. Jaroslav Oster uviedol, že údaje o dátume zhotovenia fotografie digitálnym fotoaparátom môžu byť pozmenené na základe dodatočných úprav informácií, pretože sa nepodarilo žalovanému preukázať, či skutočne došlo k pozmeňovaniu údajov o dátume zhotovenia fotografie a jednalo sa len o hypotézu, že údaje „môžu“ byť pozmenené. Žalovaný v konaní tvrdil, že si žalobca nesplnil notifikačnú povinnosť a neoznámil mu včas uvedené vady, vyplývajúce z kúpnej zmluvy. K tomu súd uviedol, že podľa vyššie citovaného ustanovenia § 428 ods. 1 písm. a/ práva kupujúceho z väd tovaru sa nemôžu priznať v súdnom konaní, ak kupujúci nepodá správu predávajúcemu o vadách tovaru bez zbytočného odkladu po tom, čo kupujúci vady zistil. Súd mal po vykonaní dokazovania za to, že práve týmto listom oznámil žalobca žalovanému ako predávajúcemu vady tovaru bez zbytočného odkladu, nakoľko v liste žalobca uviedol, že pri preberaní strojov v mesiaci september 2007 zistil, že predmetný stroj ohraňovací lis CTO-80 nie je majetkom úpadcu a požiadal o vrátenie časti kúpnej ceny.

Povinnosťou kupujúceho je oznámenie väd tovaru predávajúcemu v lehote (notifikačná povinnosť), včasné oznámenie väd je predpokladom úspešnej súdnej vymáhateľnosti nárokov z väd tovaru. Ak si kupujúci nesplní včas svoju notifikačnú povinnosť, jeho nároky z väd nezanikajú, avšak oslabuje sa ich vymáhateľnosť v súdnom konaní, pretože ak predávajúci vznesie v súdnom konaní námietku nesplnenia včasnej notifikačnej povinnosti predávajúcim, súd nemôže priznať v tomto konaní nároky z väd tovaru. Kupujúci je povinný oznámiť predávajúcemu zjavné vady bez zbytočného odkladu po tom, čo ich zistil.

Predpokladom práva kupujúceho odstúpiť od zmluvy je včasné oznámenie väd predávajúcemu. Ak vady nie sú včas oznámené predávajúcemu, kupujúci nemôže odstúpiť od zmluvy.

V danom prípade mohol žalobca uvedenú povinnosť ako kupujúci splniť až vtedy, keď zistil, že mu stroj žalovaný odmieta vydať, tak sa mohlo stať až pri preberaní tohto stroja, k tomu samotný žalobca

uviedol, že sa jednalo o množstvo strojov, väčších strojov, a preto ich preberanie trvalo dlhšiu dobu. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca vady predávajúcemu oznámil včas, a to v septembri 2007, teda jeden mesiac po uzavretí kúpnej zmluvy. Zároveň súd poukázal aj na to, že požiadal v tomto liste žalovaného o odpoveď do 7 kalendárnych dní. Nie je zrejmé, či takúto odpoveď žalovaný žalobcovi zaslal, pretože ju žalovaný v konaní súdu nepredložil. Je prinajmenšom zvláštne, že žalovaný nereagoval na uvedený list žalobcu, hoci už od mesiaca september 2007 vedel o tom, že nie je žalobcovi umožnené prevziať si lis ohraňovací CTO-80, ktorý podľa kúpnej zmluvy žalobca od žalovaného odkúpil, taktiež vedel, že mu nie je umožnené prevziať vrtačku, a stolové dosky k lisom (ktoré však nie sú predmetom tohto konania). Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 4. apríla 2012 poukazoval aj na § 431 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého má tovar právne vady, ak predaný tovar je zaťažený právom tretej osoby, ibaže kupujúci s týmto obmedzením prejavil súhlas, ako aj na § 434 Obchodného zákonníka, podľa ktorého nárok z právnych väd nevzniká, ak kupujúci o práve tretej osoby vedel v čase uzavretia zmluvy. Na to poukázal súd na ustanovenie článku V. bod 3 kúpnej zmluvy, kde predávajúci potvrdil, že prevádza vlastníctvo označených strojov do vlastníctva kupujúceho bez záložných práv, tiarch a práv tretích osôb, ktoré by po účinnosti kúpnej zmluvy mohli obmedziť výkon vlastníckych práv. Zároveň strany v kúpnej zmluve potvrdili, že ich prejavy vôle v tejto kúpnej zmluve sú slobodné určité, vážne a zrozumiteľné s vylúčením omylu, tiesne a nevýhodných podmienok na strane účastníka. Nie je preto namieste uvádzanie vyššie citovaných ustanovení Obchodného zákonníka zo strany žalovaného, pretože už aj podľa citácie kúpnej zmluvy bol tovar predávaný bez akýchkoľvek tiarch a práv tretích osôb. Keďže žalobca včas oznámil žalovanému právo z väd tovaru, oprávnené odstúpil od kúpnej zmluvy z 20. augusta 2007, a to v časti týkajúcej sa predmetu kúpy lis ohraňovací CTO-80. Kúpnu cenu tohto stroja si uplatnil u žalovaného ako pohľadávku proti podstate a v liste zo septembra 2007 žalobca požadoval vrátenie kúpnej ceny vo výške 7 309,30 eur.

Čo sa týka ďalšieho nároku žalobcu, a to na náhrady škody vzniknutej titulom ušlého zisku vo výške 2 987,45 eur, súd dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že aj v tejto časti je žaloba dôvodná. Žalobca aj výsluchom svedka Ing. Miroslava Mlynára PhD. preukázal, že s ním uzatvoril budúcu kúpnu zmluvu v ústnej forme v zmysle § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka, takáto kúpna zmluva obsahovala všetky náležitosti, ktoré vyžaduje Obchodný zákonník, a to určenie zmluvných strán, určenie predmetu kúpy, záväzok predávajúceho dodať predmet kúpy kupujúcemu a previesť na neho vlastnícke právo k predmetu kúpy, ako aj záväzok kupujúceho zaplatiť kúpnu cenu. Určenie zmluvných strán sporné nebolo, taktiež nebolo sporné určenie predmetu kúpy, pretože svedok potvrdil vo svojej svedeckej výpovedi, že mal záujem o lis ohraňovací CTO-80, vedel, o aký typ stroja ide, poznal tento stroj a obchodoval takýmto spôsobom bez akýchkoľvek problémov so žalobcom už viackrát v minulosti a s takýmto typom obchodovania so žalobcom nemal žiadne problémy. Budúca kúpna zmluva obsahovala aj záväzok predávajúceho dodať predmet kúpy kupujúcemu a previesť na neho vlastnícke právo k predmetu kúpy v okamihu, keď bude mať uvedený stroj k dispozícii. Tiež bol preukázaný záväzok kupujúceho zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu vo výške 10 290,11 eur (310 000,-- Sk).

Súd prvého stupňa po odcitovaní § 266 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka ďalej uviedol, že obidvaja účastníci budúcej kúpnej zmluvy zhodne potvrdili skutočnosti, uvádzané svedkom Ing. Mlynárom, súd nemal pochybnosti o výpovedi svedka, ktorý podrobne opísal spôsob obchodovania so žalobcom, jednak ohľadne predmetného stroja CTO-80, ako aj spôsob obchodovania so žalobcom v minulosti. K uzavretiu kúpnej zmluvy medzi žalobcom a Ing. Mlynárom nedošlo len z dôvodu, že ohraňovací lis CTO-80 nemal, a doteraz nemá žalobca vo svojej dispozícii. Z uvedeného dôvodu mal súd za preukázané, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody titulom ušlého zisk, a preto aj v tejto časti nároku žalobcu vyhovel.

Žalobca si uplatnil uvedené nároky spolu vo výške 10 296,75 eur u žalovaného ako pohľadávku proti podstate v súlade s § 31 ods. 1 písm. f/ a ods. 3 písm. a/ ZKV. Pretože, uvedená pohľadávka vznikla po vyhlásení konkurzu, je splatná v priebehu konkurzu, preto je táto pohľadávka pohľadávkou proti podstate.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v prospech žalobcu, ktorý bol v konaní

úspešný. Žalobca uviedol, že v prípade úspechu si trovy konania neuplatňuje, preto súd rozhodol, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok v napadnutej časti tak, aby žalobný návrh zamietol.

Žalovaný odvolanie odôvodnil tým, že poukázal na procesné dôvody odvolania:

1/ Ako je podľa žalovaného zrejme z podanej žaloby žalobcu zo dňa 23. decembra 2011, predmetom daného incidenčného konania na prvostupňovom súde je určenie pravosti, výšky a poradia pohľadávky, ktorú si žalobca prihlásil do konkurzu na majetok úpadcu SVETOM, výrobné družstvo "v likvidácii", 013 62 Veľké Rovné, IČO: OO 168 092, ktorý prebieha na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 27- 24K 27/93-Že, prihláškou pohľadávky proti podstate zo dňa 18. novembra 2009. Žalovaný prihlásenú pohľadávkou čo do právneho základu, t.j. pravosti poprel podaním zo dňa 30. novembra 2009. Konkurzné konanie je vedené v právnom režime zákona č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Podľa žalovaného sú incidenčné konania samostatným druhom súdnych konaní na základe určovacej žaloby podľa ust. § 80 písm. c/ O. s. p., ktoré napriek tomu, že súvisia s konkurzným konaním, sú oddelené od konkurzného konania. Z uvedených dôvodov sa podľa žalovaného na tieto konania vzťahuje všeobecná úprava obsahových náležitostí návrhu podľa ust. § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O. s. p., ktoré podaná žaloba nespĺnila.

2/ Z formulácie petitu žaloby žalobcu, ktorého doslovné znenie prvostupňový súd premietol do výroku napadnutého rozsudku, možno vyvodíť, že ide o určovaciu žalobu s petitom, ktorý má podľa žalovaného podstatné procesné vady, spočívajúce v jeho obsahovej neurčitosti a nezrozumiteľnosti a neadresnosti a prejednávanej žaloba vo svojom petite neobsahuje výslovné označenie, voči komu má výrok súdu z hľadiska jeho právnych účinkov pôsobiť, t. j. určenie konkurzného konania, v rámci ktorého sa má posudzovaná pohľadávkou vyporiadať v prípade pozitívneho rozhodnutia o prejednávanej žalobe. Námetka vady obsahu petitu predmetnej žaloby je podľa názoru žalovaného opodstatnená, aj keď z obsahu žaloby je zrejme, ktorého konkurzného konania sa týka. V ďalšom rade je namietnutá vada petitu prejednávanej žaloby o to výraznejšia, že petit žaloby zo dňa 23. decembra 2011 obsahuje aj slovnú formuláciu „sa uspokojí“, ktorá potvrdzuje prvky subsidiárneho petitu na plnenie uplatneného podľa ust. § 80 písm. b/ O. s. p. popri petite na určenie v osobitnom procesnoprávnom režime konkurzného konania, kedy bez súhlasu správcu nie je možné začatie konania o žalobe na plnenie proti správcovi, ktorej obsahom je nárok proti podstate (14 ods. 1 písm. d/ ZKV).

3/ Podľa názoru žalovaného je vzhľadom na vytýkanú procesnú vadu neurčitosti, a procesnej zmätočnosti, výrok napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu o určení pravosti pohľadávky, ktorý je v zhode s vadným žalobným petitom, nevykonateľným súdnym rozhodnutím.

4/ Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný považoval za vážnu vadu v procesnom postupe prvostupňového súdu skutočnosť, že súd konal, a napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe, postihnutej závažnou procesnou vadou, ktorá je podľa názoru žalovaného v režime konkurzného konania vadou neodstrániteľnou a činí podanú žalobu zmätočnou. Žalovaný namietol, že v uvedenom smere prvostupňový súd postupoval v rozpore s ustanovením § 103 O. s. p.

5/ Žalovaný namietol, že v priebehu konania prvostupňový súd postupoval spôsobom, ktorý nie je v súlade s ust. § 1 O. s. p. z hľadiska rovnakého prístupu k účastníkom konania. V dôsledku týchto skutočností, bol žalovaný nútený v priebehu súdneho pojednávania opakovane uplatniť voči súdu vo svojom prednese výhrady proti jednostrannému vedeniu konania s prvkami zaujatosti v prospech žalobcu. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že tieto výhrady k postupu súdu nie sú uvedené do súdnej zápisnice. Z dôvodu oprávnených pochybností o nestrannosti súdu, žalovaný zvažoval vznesenie námietky zaujatosti voči osobe konajúcej samosudkyne. K uvedenému procesnému postupu žalovaný nepristúpil výlučne z dôvodu, aby v danom konaní nevznikli procesné prieťahy, ktoré by ovplyvnili dĺžku konania.

Ďalej žalovaný poukázal na vecné dôvody - nesprávne právne posúdenie veci 1/ Popri namietaných procesných vadách, žalovaný považuje napadnutý rozsudok za vecne nesprávny z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Tento názor žalobca oprel o tvrdenie, že výrok napadnutého rozsudku nie je v kontinuite s vykonanými dôkazmi, ktorých skutkový a právny význam v prevažnej miere nebolo pri

objektívnom posúdení interpretovať v prospech žalobcu. Prvostupňový súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a výsluchu predvolaných svedkov, vykonané dôkazy však podľa názoru žalovaného nesprávne vyhodnotil a následne rozhodol z pozície nesprávneho právneho posúdenia veci.

2/ Žalovaný v priebehu prvostupňového konania v rámci svojho procesného postavenia na obranu svojich tvrdení, na základe ktorých navrhoval podanú žalobu zamietnuť, poukázal na neopodstatnenosť uplatneného nároku na vrátenie kúpnej ceny v časti 7 309,30 eur, a to najmä z týchto dôvodov: a/ Nespornou medzi účastníkmi bola skutočnosť, že v priebehu speňažovania majetku konkurznej podstaty úpadcu SVETOM, výrobné družstvo „v likvidácii“, v III. kole speňažovania došlo na strane žalovaného pri úkonoch smerujúcich k prevodu vlastníctva hnuiteľných vecí na základe Opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24 K 27/93-Že-1113 zo dňa 9. augusta 2007 a následne uzavretej kúpnej zmluvy k zjavne neúmyselnému pochybeniu v označení predávaného stroja, zámenou správneho označenia ohraňovacieho lisu „COTA-8“ za nesprávne označenie „CTO-80“. Žalovaný v doterajšom priebehu konania tvrdil a príslušnými dôkazmi preukazoval, že k uvedenému pochybeniu došlo za skutkových okolností, ktoré vylučujú existenciu relevantných dôvodov, na základe ktorých by žalobca mohol odôvodnene uplatňovať voči žalovanému nárok z odstúpenia od kúpnej zmluvy z dôvodu podstatného porušenia povinností predávajúceho pri kúpnej zmluve, ako aj nárok na náhradu škody z titulu ušlého zisku.

Žalovaný citoval ust. § 49 a Občianskeho zákonníka a uviedol, že v priebehu konania tvrdil a listinnými dôkazmi preukazoval, že vzhľadom na okolnosti, nie je možné posudzovať pochybenie v označení odpredaného ohraňovacieho lisu inak, ako chybu v písaní, ktorá bola vyvolaná zjavne výraznou podobnosťou názvov (CTO-80 - COTA-8).

3/ V intenciách citovanej právnej úpravy žalovaný predložil prvostupňovému súdu dôkazy, ktorými boli preukázané podstatné právne významné skutočnosti, a to :

a/ Žalobcom nárokováný ohraňovací lis CTO-80 nikdy nebol súčasťou konkurznej podstaty úpadcu, nebol ani predmetom ocenenia v Znaleckom posudku súdneho znalca Ing. Pavla Frankla č. 01/2006, ktorým bol určený záväzný rámec predmetu speňažovania majetku úpadcu SVETOM, výrobné družstvo „v likvidácii“, 013 62 Veľké Rovné. Tento záväzný rámec predmetu možného speňažovania má zásadný a východiskový právny význam z hľadiska všeobecnej zásady, že nikto nemôže na iného platne a účinne previesť viac práv, než má on sám“.

b/ Žalobca sa v rámci verejnej inzercie ponuky na speňaženie majetku úpadcu SVETOM, výrobné družstvo „v likvidácii“, 013 62 Veľké Rovné, v III. kole speňažovania a následne pri fyzickej obhliadke predmetu ponuky na mieste samom nepochybne kvalifikovaným spôsobom oboznámil s konkrétnymi hnuiteľnými vecami, ktoré bolo možné odpredať v rámci, v tom čase existujúcich dispozičných oprávnení žalovaného podľa Znaleckého posudku súdneho znalca Ing. Pavla Frankla č. 01/2006. Písomná ponuka žalobcu na odkúpenie 22 ks strojov, doručená Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 25. júna 2007, v údajoch, ktoré tvorí selektívne uvádzané označenie poradových čísel strojov v zhode so Znaleckým posudkom č. 01/2006, jednoznačne potvrdila, že žalobca bol riadne oboznámený s vyššie uvedeným znaleckým posudkom a poznal teda vecný a právny rámec predmetu ponukového konania. Tento záver potvrdila žalobcom ponúknutá výška kúpnej ceny za odkúpenie jednotlivých strojov, ktorej hranicu u každého stroja vo svojej ponuke prevýšil. Ak teda žalobca poznal obsah Znaleckého posudku Ing. Frankla č. 01/2006, logicky musel poznať aj stav, že ohraňovací lis CTO-80 nie je predmetom speňažovania, a preto jeho uvedenie do písomnej ponuky predloženej na Krajský súd v Banskej Bystrici bolo úkonom zjavne nekorektným, nepoctivým a účelovým. Pre posudzovanie súvisiacich okolností prípadu je podstatné, že práve zámerné uvedenie nesprávne označeného stroja do ponuky predloženej súdu na odkúpenie strojov žalobcom za stavu, kedy vedel, že tento stroj sa v III. kole nespeňažuje, bolo skutočnosťou, na základe ktorej došlo k pochybeniu v označení daného stroja v kúpnej zmluve.

V súvislosti s týmito skutočnosťami sú zjavne nepravdivé tvrdenia prvostupňového súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku uvedené na str. 19 v tom znení, že „neobstoí ani tvrdenie žalovaného, že tento stroj (v kontexte sa jedná o ohraňovací lis CTO-80) nebol súčasťou znaleckého oceňovania v znaleckom posudku č.1/2006“.

c/ Skutočnosť, že žalobcom nárokováný ohraňovací lis CTO-80 nebol predmetom speňažovania v III.

kole z dôvodu existencie zreteľným štítkom označeného vlastníctva tretej osoby - firmy TIME CONNECTION GmbH, ako aj upozornenie žalobcu na túto skutočnosť pred uzavretím kúpnej zmluvy, čo potvrdil jednoznačným písomným prehlásením zo dňa 2. mája 2008 vypočutý svedok Ľubomír Jančok, ktorý potvrdil pravdivosť tohto prehlásenia pri svojom výsluchu pred súdom dňa 16. apríla 2012.

d/ Tvrdenie žalobcu, že v skutočnosti odkúpený ohraňovací lis COTA-8 si po nadobudnutí účinnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 20. augusta 2007 od žalovaného neprevzal, je zjavne nepravdivé. Fyzické prevzatie uvedeného zariadenia spolu s ostatnými zakúpenými zariadeniami strojov zabezpečil zamestnanec žalovaného p. Jozef Hološ v dňoch 3. a 13. septembra 2007. Tento údaj je v zhode s obsahom zápisnice ČVS: ORP-2623/2-OSV-ZA-2007 o výsluchu svedka - poškodeného, ktorá bola so žalobcom ako oznamovateľom trestného činu zatajenia veci proti p. Jozefovi Hološovi spísaná na Obvodnom oddelení PZ v Bytči dňa 19. septembra 2007. V obsahu výpovede žalobcu sa vo vzťahu k fyzickému preberaniu zakúpených strojov uviedlo len jeho tvrdenie o nedodaní 2 ks stolových dosiek z výstredníkových lisov, ktorých hodnotu odhaduje na sumu 829,85 eur (25 000,-- Sk). So zreteľom na správanie žalobcu nemožno pripustiť ako hodnoverne prijateľné tvrdenie, že by pri oznámení svojho poškodenia opomenul oznámiť aj svoje poškodenie v rozsahu škody vo výške 7 309,30 eur (220 200,-- Sk) a v tejto veci bezodkladne nekonal.

e/ V ďalšom rade po stránke skutkovej, popri vyššie zdôvodnenej neexistencii právne významného omylu pri pochybení v označení odpredávaného stroja ide zjavne o právny úkon založený na vedome nepravdivom, a teda účelovom tvrdení žalobcu o tom, že stroj identifikovaný ako lis ohraňovací CTO-80, je ocenený znaleckým posudkom znalca Ing. Pavla Frankla č. 1/2006 na všeobecnú cenu vo výške 2 871,31 eur (86 501,-- Sk). Vyššie uvedené dôkazy potvrdili, že skutkové dôvody odstúpenia, uvádzané žalovaným v podaní zo dňa 18. novembra 2009, sa nezakladajú na pravde.

Z hľadiska posudzovania hmotnoprávnych podmienok žalovaný tvrdí, že na odstúpenie žalobcu od časti Kúpnej zmluvy zo dňa 20. augusta 2007, na základe oznámenia zo dňa 18. novembra 2009 a dorúčeného žalovanému dňa 25. novembra 2009, nemožno prihliadnuť pre rozpor v postupe žalovaného s ust. § 428 ods. 1, 2 Obch. zák. Nemožno súhlasiť s názorom prvostupňového súdu, uvedeným na str. 21 rozsudku v tom smere, že notifikácia skutočností, ktoré žalobca považoval za vady kúpnej zmluvy zo dňa 20. augusta 2007, vykonaná žalobcom voči žalovanému podľa jeho oznámenia zo dňa 27. septembra 2007, bola uskutočnená bez zbytočného odkladu.

Žalovaný ďalej citoval ust. § 420 ods. 1, § 422 ods. 1, § 427 ods. 1 a 2, § 344, § 433, § 434, § 436 ods. 1, § 428 ods. 1 a 2, § 441 ods. 1 a § 455 Obchodného zákonníka.

Z vyššie uvedených ustanovení Obch. zák. je teda podľa žalovaného zrejmé, že zmluvná strana určitého konkrétneho záväzkového vzťahu (zmluvy) môže od tejto zmluvy odstúpiť, avšak len v súlade so zmluvou, alebo v súlade so zákonom. V prípade účastníkov konania bolo možné od kúpnej zmluvy odstúpiť len v súlade s ustanoveniami Obch. zák., keďže nebolo v konaní preukázané, že by sa účastníci zmluvného vzťahu pri uzavieraní kúpnej zmluvy dohodli na podmienkach, za ktorých je možné od nej odstúpiť. Zo znenia § 428 ods. 1 písm. b/ Obchodného zákonníka je zrejmé, že súd právo kupujúceho z väd tovaru nemôže priznať v súdnom konaní, ak kupujúci nepodá správu predávajúcemu o vadách tovaru bez zbytočného odkladu po tom, čo kupujúci pri vynaložení odbornej starostlivosti mal vady zistiť pri prehliadke.

Kupujúci kupoval v prejednávacom prípade príslušné stroje ako podnikateľský subjekt, disponujúci s náležitou odbornou kvalifikáciou na základe vysokoškolského vzdelania a dlhodobého obchodovania v odbore strojárstvo. Bolo teda jeho povinnosťou dodaný tovar si ihneď prezrieť.

Žalobca po uzavretí kúpnej zmluvy si odkúpené stroje prezrel dňa 29. augusta 2007 a tieto preberal v dňoch 3. septembra a 13. septembra 2007. Pokiaľ žalobca ako kupujúci v dôsledku vadného plnenia žalovaného ako predávajúceho mienil uplatniť nárok z väd, mal si ho podľa žalovaného uplatniť, resp. podať správu o tom predávajúcemu bez zbytočného odkladu po tom, čo namietané vady v uvedených dňoch zistil.

Z vykonaného dokazovania, je preukázané, že žalovaný odstúpil od časti kúpnej zmluvy (uplatnil si jeden z nárokov z vád) oznámením zo dňa 18. novembra 2009, t. j. dva roky a dva mesiace po tom, čo podľa jeho tvrdení zistil, že tovar má vady a tieto notifikoval.

Pred uplatnením tohto postupu žalobca podaním zo dňa 21. októbra 2009 vyzýval žalovaného na vydanie stroja - lis ohraňovací CTO-80. Žalovaný neuplatnenie práva bez zbytočného odkladu v konaní namietal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo zo strany prvostupňového súdu potrebné, aby posúdil, či žalobca ako kupujúci uplatnil nárok z ním namietanej vady v súlade s ust. § 428 ods. 2 písm. a/, t. j. „bez zbytočného odkladu“. Tento právny pojem v pôvodnom právnom poriadku SR, ani v dostupnej judikatúre Najvyššieho súdu doposiaľ nebol autorizovaným výkladom definovaný. Z uvedeného dôvodu sa v právnej praxi v prevažnej miere uplatňuje voľný výklad chápaný ako „pri najbližšej možnej príležitosti“.

Po vstupe Slovenskej republiky do Európskej únie a s tým súvisiacej aproximácie práva sa v právnej praxi slovenských súdov začína uplatňovať ako východiskový výklad formulácia uvedená v rozhodcovskom náleze, vydanom v právnej veci č. 5713 z roku 1989 na Rozhodcovskom súde pri MOK v Paríži. V uvedenom náleze rozhodcovia pri výklade odborného výrazu obsiahnutého v čl. 39 Viedenského dohovoru, kde sa ukladá kupujúcemu povinnosť oznámiť vady predávajúcemu v primeranej lehote po tom, čo ich zistil, alebo mal zistiť, dospeli k záveru, že za primeranú lehotu na konanie bez zbytočného odkladu sa považuje lehota 8 dní.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca má za to, že prvostupňový súd sa mal stotožniť s takýmto výkladom primeranej lehoty, t. j. lehoty bez zbytočného odkladu „pri posudzovaní včasnosti uplatnenia notifikácie“.

Keďže žalobca ako kupujúci vykonal notifikáciu tvrdených právnych vád až tejto lehote, t. j. po viac ako dvoch týždňoch, pričom žalovaný túto skutočnosť v konaní namietol, prvostupňový súd tento nárok z vád v súlade s § 428 ods. 1 a 2 Obch. zák. nemal podľa žalovaného priznať.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že bolo právnym pochybením prvostupňového súdu, keď uznal platnosť a účinnosť odstúpenia žalobcu od kúpnej zmluvy zo dňa 20. augusta 2007, oznámeného žalovanému podaním zo dňa 18. novembra 2007, pri neexistencii relevantných skutkových a právnych dôvodov a za stavu preukázaného riadneho nesplnenia notifikačnej povinnosti žalobcu na oznámenie vád podľa ust. § 428 ods. 1, 2 Obch. zákonníka, bez zbytočného odkladu. Na základe uvedeného pochybenia v právnom posúdení prvostupňový súd neopodstatnene určil, že časť nároku žalobcu v sume 7 309,30 eur, ktorý predstavuje vrátenie kúpnej ceny, zaplatenej za kúpu ohraňovacieho lisu COTA-8, ktorý bol v kúpnej zmluve v dôsledku chyby v písaní označený ako CTO-80, je pohľadávkou proti podstate.

4/ Žalovaný namietol nesprávnosť právneho posúdenia zo strany prvostupňového súdu aj v súvislosti s určením ďalšej časti nároku žalobcu na zaplatenie náhrady škody z titulu ušlého zisku vo výške 2 987,45 eur, ako pohľadávky proti podstate.

Uvedený nárok uplatnil žalobca v podanej žalobe ako náhradu škody titulom ušlého zisku na základe budúcej kúpnej zmluvy, ktorá mala byť podľa tvrdení žalobcu uzavretá s budúcim kupujúcim Ing. Miroslavom Mlynárom PhD. na budúcu kúpu ohraňovacieho lisu CTO-80.

Podľa jeho názoru súd v napadnutom rozhodnutí vôbec neprihliadol na skutočnosť, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie existencie daného zmluvného vzťahu.

Žalovaný ďalej citoval ust. § 289 ods. 1, § 290 ods. 1 a 2, § 292 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Obchodného zákonníka a konštatoval, že zmluva o uzavretí budúcej zmluvy zakladá záväzok jednej alebo oboch zmluvných strán uzavrieť s druhou stranou určitú zmluvu. Osobitosť tejto zmluvy spočíva v predmete záväzku, ktorý z nej vyplýva. Ide o povinnosť uskutočniť právny úkon, t. j. uzavrieť zmluvu. Zmluva,

ktorá má byť uzavretá ako dôsledok zmluvne prevzatej kontraktnej povinnosti, je známa aj pod názvom realizačná zmluva, lebo až na jej základe sa potom realizuje sledovaný cieľ.

Ustanovenie § 289 Obchodného zákonníka vymedzuje podstatný obsah tejto zmluvy. Ak tieto podmienky nie sú splnené, zmluva o budúcej zmluve nevznikne.

Prvostupňový súd na existenciu žalobcom tvrdenej zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, z ktorej žalobca uplatnil nárok na zaplatenie náhrady škody z titulu ušlého zisku, na pojednávaní konanom dňa 16. apríla 2012 vypočul ako svedka Ing. Miroslava Mlynára PhD., s ktorým mala byť táto zmluva uzavretá vo veci budúcej kúpy ohraňovacieho lisu CTO-80. Z výpovede tohto svedka jasne vyplynulo, že medzi žalobcom a ním bola uzavretá ústna zmluva, ktorej obsah v žiadnom prípade nemožno stotožniť s obsahom a náležitosťami platnej zmluvy o budúcej kúpnej zmluve.

Základnou požiadavkou na podstatný obsah zmluvy o budúcej zmluve je predovšetkým dohoda o čase, kedy má byť budúca zmluva uzavretá. Táto dohoda sa týka určenia času, v ktorom má oprávnená strana vyzvať povinnú stranu, aby splnila svoj záväzok. Bez tejto dohody podľa žalovaného nemožno hovoriť o vzniku zmluvy o budúcej zmluve.

Svedok Ing. Mlynár PhD. vo svojej výpovedi pred súdom dňa 16. apríla 2012 jednoznačne uviedol, že čas pre uplatnenie výzvy oprávnenej strany na uzavretie kúpnej zmluvy žalobcovi ako zaviazanej strane medzi nimi nebol určitým spôsobom dojednaný. Vzhľadom na uvedenú neurčitosť dojednania medzi účastníkmi, aj keď možno zamýšľaného budúceho kúpnopredajného vzťahu, žalovaný v konaní namietol, že tento vzťah nie je možné posúdiť ako zmluvu o budúcej zmluve, z ktorej by vznikli relevantné nároky, práva a povinnosti a navrhol, aby súd tvrdenia žalobcu v tomto smere hodnotil ako dôkazne nepreukázané. Na uvedenú námietku žalovaného súd pri rozhodovaní vo veci neprihliadol.

Napriek vyššie uvedenému právnomu stavu súd určil v prospech žalobcu, že nárok na náhradu škody z titulu ušlého zisku v sume 2 987,45 eur je pohľadávkou proti podstate.

Na základe zhrnutia vyššie uvedených dôvodov tohto odvolania žalovaný poukazuje na skutočnosť, že prvostupňový súd v doterajšom konaní:

- po stránke procesného postupu konal a rozhodol o žalobe s vadným petitom v rozpore s ust. § 1, § 42 ods. 3 a § 79, ods. 1 § 103 O. s. p., ust. § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV.
- nesprávne v rozpore s ustanoveniami § 428 ods. 1, 2, § 434, § 441 ods. 1 Obchodného zákonníka a v rozpore rozhodcovským nálezom, vydaným v právnej veci č. 5713 z roku 1989 na Rozhodcovskom súde pri MOK v Paríži právne posúdil vec v časti nároku, ktorý žalobca uplatnil z titulu odstúpenia od Kúpnej zmluvy zo dňa 20. augusta 2007 a vrátenia časti kúpnej ceny vo výške 7 309,30 eur.
- nesprávne v rozpore s ustanoveniami § 289 ods. 1, § 290 ods. 1 Obchodného zákonníka právne posúdil vec v časti nároku, ktorý žalobca uplatnil ako náhradu škody z titulu ušlého zisku vo výške 2 987,45 eur.
- prvostupňový súd na podporu svojho rozhodnutia v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol v podstatných skutočnostiach nepravdivé tvrdenia, ktoré odporujú výsledkom vykonaného dokazovania.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním z 10. júla 2012. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok prvostupňového súdu. Žalobca si trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Uviedol, že žalovaný vytykal napadnutému rozhodnutiu, že petit výroku má podstatné procesné vady, ktoré spočívajú v obsahovej neurčitosti, nezrozumiteľnosti a neadresnosti. Žalobca je toho názoru, že žalobný návrh a následne aj petit napadnutého rozhodnutia má všetky náležitosti, požadované príslušnými ustanoveniami O. s. p. Podľa § 155 ods. 1 O. s. p. obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. V sporovom konaní predstavuje obsah rozhodnutia právnu kvalifikáciu skutku, obsiahnutého v žalobnom návrhu, teda posúdenie dôvodnosti či nedôvodnosti petitu žalobného návrhu. Samotný výrok rozhodnutia je potom záväzným stanovením toho, čo je v konkrétnom prípade právom, prípadne záväzným stanovením práv a povinností účastníkov konania. Pritom výrok rozhodnutia musí v

súlade s § 152 ods. 2 O. s. p. vyčerpať celý predmet konania, teda rozsudkom sa má rozhodnúť o celej prejednávanej veci. V odbornej literatúre Občiansky súdny poriadok - komentár vydaný Beckovou edíciou v roku 2009 autorov Števček/Ficová a kolektív na strane 413 okrem iného uvádza: "Výrok súdneho rozhodnutia musí byť formulovaný jasne, stručne, výstižne a zrozumiteľne, teda tak, aby rešpektoval požiadavky potenciálnej materiálnej vykonateľnosti tohto rozhodnutia. Vo výroku rozhodnutia sa nemajú nachádzať nadbytočné údaje identifikujúce, či zdôvodňujúce nárok, alebo týkajúce sa účastníkov konania. Tieto údaje sú obsiahnuté buď v záhlaví rozhodnutia alebo v odôvodnení rozhodnutia. "

Žalovaný na strane 8 okrem iného uviedol, že konajúci súd rozhodol aj v rozpore s ustanovením § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV. Uvedené ustanovenie však rieši inú právnu situáciu a s daným predmetom sporu podľa žalobcu nemá žiadny súvis.

Žalovaný aj v podanom odvolaní zotrval na svojich stanoviskách, v ktorých sa snažil závažné pochybenia, ktoré boli vykonané priamo žalovaným, resp. ním riadeným zamestnancom, označovať za drobné omyly a ľudské pochybenia, ktoré je možné v danej situácii akceptovať. Snahou žalovaného je, aby presunul zodpovednosť za tieto pochybenia na stranu žalobcu. Z tohto dôvodu považoval žalobca za potrebné opätovne uviesť rozhodujúce skutočnosti, ktoré viedli k uzatvoreniu kúpnej zmluvy zo dňa 20. augusta 2007, ako aj k následnému konaniu žalobcu, ktoré vyústilo do samotného súdneho sporu.

Žalobca sa na základe zverejnenej výzvy žalovaného, k odpredaju hnutelného majetku z konkurznej podstaty úpadcu, oboznámil s ponúkaným hnutelným majetkom - strojmi a strojnými zariadeniami dňa 20. júla 2007. Obhliadku vykonal v prítomnosti zamestnanca úpadcu pána Hološa, pričom tejto obhliadky sa nezúčastnila žiadna iná osoba. Žalobca po vykonanej obhliadke prejavil záujem o odkúpenie celkovo 22 ks strojov, medzi nimi aj o kúpu stroja - lis ohraňovací CTO-80, ktorý tvorí predmet sporu. Pán Hološ nijakým spôsobom neinformoval žalobcu o tom, že tento stroj nie je zaradený do konkurznej podstaty úpadcu. Naopak, žalobca bol uistený, že predmetný stroj je súčasťou konkurznej podstaty a je predmetom predaja. O pravdivosti tohto tvrdenia svedčí aj následne spísaný záznam zo dňa 21. augusta 2007. Predmet sporu nemal viditeľne uvedené žiadne evidenčné číslo, z toho dôvodu žalobca stroj v žiadosti o odkúpenie označil presným názvom (obdobne ako aj ostatných 21 ks strojov, o ktorých kúpu prejavil záujem) .

V priebehu konania žalobca fotografiou zo dňa 20. júna 2007 (urobenou počas obhliadky strojov) preukázal, že predmetný stroj nebol v čase obhliadky označený žiadnym štítkom, ktorý by stroj vynímal z konkurznej podstaty úpadcu. Tento dôkaz - fotografia predmetu sporu bol konajúcemu súdu predložený v prílohe vyjadrenia žalobcu zo dňa 5. marca 2012.

Žalovaný v podanom odvolaní, ako aj v priebehu pojednávania na prvostupňovom súde sa snažil objasniť situáciu, za ktorej údajne nedopatrením došlo v zázname zo dňa 21. augusta 2007 k uvedeniu stroja CTO-80, že došlo k mylnému zápisu a správne mal byť označený stroj COTA-8.

V danom prípade je potrebné opätovne uviesť, že žalovaný ponuku žalobcu na odkúpenie všetkých strojov a strojných zariadení v plnom rozsahu akceptoval. Všetky stroje, uvedené v žiadosti žalobcu, boli označené podľa ich názvu, resp. zaužívaného označenia. Žalovaný následne požiadal konkurzný súd o vydanie opatrenia a konkurzný súd Opatrením č. k. 24K 27/93-Že zo dňa 9. augusta 2007 udelil žalovanému súhlas na predaj časti majetku úpadcu žalobcovi. Konkurzný súd tak akceptoval návrh žalovaného, okrem iného aj na predaj predmetného stroja - lis ohraňovací CTO 80 za kúpnu cenu vo výške 7 309,30 eur (220 200,-- Sk).

Kúpnu zmluvu vypracoval žalovaný, v ktorej okrem iného je uvedený aj stroj - lis ohraňovací CTO-80. Kúpnu zmluvu zo dňa 20. augusta 2007 odporca podpísal dňa 27. augusta 2007.

Pred podpisom zmluvy bol žalobca informovaný pánom Hološom, že spolu s pánom Jančokom vykonali fyzickú kontrolu strojných zariadení, ktoré tvoria predmet kúpnej zmluvy zo dňa 20. augusta 2007. O

tejto fyzickej kontrole bol spísaný záznam, ktorý podpísal zástupca Svetom Metal Factory, s. r. o., pán Jančok a za úpadcu SVETOM, výrobné družstvo „v likvidácii“ pán Hološ.

V zázname je uvedených všetkých 22 položiek strojov, ktoré tvoria predmet kúpnej zmluvy zo dňa 20. augusta 2007 a je v ňom uvedené nasledovné: „Položky uvedené pod číslom 1 až 22 boli spoločne odsúhlasené (fyzicky) a po uzatvorení kúpnej zmluvy v zmysle opatrenia konkurzného súdu Banská Bystrica č. k. 24 K 27/93-Že zo dňa 9. augusta 2007 sa odovzdajú kupujúcemu“.

Pod číslom 8. tohto záznamu je uvedený lis ohraňovací CTO-80. Záznam bol spísaný vo Veľkom Rovnom dňa 21. augusta 2007.

S týmto záznamom bol žalobca pri podpise zmluvy oboznámený (záznam je súčasťou konkurzného spisu pod číslom 1229).

Ak za daného vyššie uvedeného stavu žalovaný uviedol, že účastníci mali na zreteli nie stroj CTO-80 ale COTA-8, takéto tvrdenie nemá vo vyššie uvedených písomnostiach žiadny podklad a s konaním oboch strán kupujúceho (žalobcu) aj predávajúceho (žalovaného) je v príkrom rozpore.

K spísaniu záznamu zo dňa 21. augusta 2007 bol na návrh žalovaného vypočutý na pojednávaní dňa 16. apríla 2012 pán Jančok. Pán Jančok na pojednávaní okrem iného uviedol, že predmetný záznam podpísal a trvá na texte, ktorý je v zázname uvedený (doslovne: „keď som to podpísal, tak je to pravda“).

Aj napriek jasným písomným podkladom tak, ako sú vyššie uvedené, však žalovaný bez akéhokoľvek racionálneho dôvodu tvrdí, že žalobca bol dôsledne oboznámený s tou skutočnosťou, že lis ohraňovací CTO-80 nie je predmetom uzatvorenej kúpnej zmluvy. Žalovaným vznesená námietka (uvedená v písomnom vyjadrení zo dňa 1. februára 2012), že zo strany žalobcu sa nejedná o výkon práva, ktorý bol v súlade so zásadami poctivého obchodného styku s poukázaním na ustanovenie § 265 Obchodného zákonníka, je absolútne neodôvodnená. Je to záver, ktorý si zaslúži osobitnú pozornosť nad rámec právneho posúdenia.

Žalobca považuje za potrebné opakovane stručne zhrnúť celý postup, ako došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy:

Žalobca prejavil záujem odkúpiť 22 strojov z konkurznej podstaty úpadcu SVETOM, výrobné družstvo "v likvidácii", medzi ktorými bol uvedený stroj -lis ohraňovací CTO-80. Tieto stroje dňa 20. júna 2007 obhliadol, identifikoval a vyhotovil fotodokumentáciu niektorých strojov.

Žalovaný návrh žalobcu o odkúpenie všetkých 22 strojov plne akceptoval a požiadal súd o vydanie opatrenia k predaju majetku z konkurznej podstaty úpadcu.

Konkurzný súd požadované opatrenie vydal pod číslom konania 24 K 27/93-Že zo dňa 9. augusta 2007, keď plne akceptoval žiadosť žalovaného.

Žalovaný na základe opatrenia konkurzného súdu vypracoval kúpnu zmluvu zo dňa 20. augusta 2007.

Žalobca v plnom rozsahu zaplatil požadovanú kúpnu cenu.

Žalobca kúpnu zmluvu podpísal po oboznámení sa so záznamom zo dňa 21. augusta 2007.

Žalobcovi bolo odmietnuté odovzdať napriek uzatvorenej kúpnej zmluve predmet sporu, ktorým je lis ohraňovací CTO-80.

Žalobca opakuje, že vo všetkých vyššie uvedených dokumentoch, ako aj v rokovaniach strán, ktoré predchádzali týmto dokumentom, bol predmet kúpy jasne stanovený a vždy sa jednalo okrem iných strojov o lis ohraňovací CTO 80.

Žalovaný vo svojom vyjadrení okrem celého radu pochybení, ktoré žalovaný sčasti priznáva a sčasti odmieta, zavádza aj v ďalších tvrdeniach, keď uviedol, že žalobca namiesto lisu ohraňovacieho CTO-80 prevzal lis CTO-8. Prevzatie tohto stroja žalobca odmietol, nakoľko tento nebol predmetom kúpnej zmluvy.

Taktiež nie je pravda, keď žalovaný tvrdil, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa so znaleckým posudkom číslo 1/2006, vypracovaným znalcom Ing. Pavlom Franklom.

Žalobca sa viackrát domáhal, aby mu bolo umožnené nahliadnuť do znaleckého posudku, avšak jeho žiadosti boli odmietnuté. Taktiež nebolo vyhovieť žiadostiam žalobcu, aby boli vystavené doklady o odovzdaní a prevzatí strojov, ktoré žalobca od úpadcu prevzal.

O týchto skutočnostiach žalobca informoval žalovaného listom označeným dátumom 27. septembra 2007, v ktorom ho informuje aj o ďalších nedostatkoch, ktoré vznikli pri prevzatí zakúpených strojov. List sa nachádza v konkurznom spise pod číslom 1232.

Žalovaný na nápravu uvedených nedostatkov neprijal žiadne opatrenia a vytýkané nedostatky vôbec neriešil. Nastal tak stav, keď žalobcovi neboli vystavené žiadne doklady o prevzatí časti strojov, tvoriacich predmet kúpnej zmluvy, časť strojov bola prevzatá bez náležitostí, ktoré stroje v čase obhliadky mali a okrem stroja lis ohraňovací CTO-80 nebol do dnešného dňa žalobcovi odovzdaný, ani stroj vŕtačka VO 50, ktorá bola tiež predmetom kúpnej zmluvy. Vydania tohto stroja sa žalobca domáha v samostatnom konaní, ktoré je vedené na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod číslom konania 45 Cbi/10/2011.

Žalovaný bez dokladovania akéhokoľvek dôkazu v priebehu konaní na prvostupňovom súde a v podstate aj v podanom odvolaní osočuje žalobcu z toho, že mal záujem úmyselne uviesť žalovaného do omylu a tým chcel získať do svojho vlastníctva stroj, ktorý bol mimo dispozície žalovaného. Takéto tvrdenie nie je ničím podložené a je nezmyselné vzhľadom na skutočnosť, že žalobca pred viac ako 4 a pol rokmi zaplatil žalovanému za predmetný stroj značný finančný obnos vo výške 7 309,30 eur (220 200,-- Sk) a do dnešného dňa s týmito finančnými prostriedkami disponuje žalovaný.

Žalobca nemal záujem o získanie stroja, ktorý nebol zaradený do konkurznej podstaty úpadcu, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že v tomto spore sa domáha vrátenia kúpnej ceny a úhrady preukázateľne vzniknutej škody.

Ako je už vyššie uvedené, žalovaný má osobitné kritéria pre hodnotenie správania svojich podriadených, ktorí zabezpečovali úkony súvisiace s predajom majetku zaradeného do konkurznej podstaty úpadcu a taktiež osobitné kritéria pre označovanie vlastných závažných nedostatkov, ktoré spôsobili vznik tohto sporu.

Žalovaný označuje závažné pochybenia až úmyselné konania, ktoré sa vyskytli na jeho strane, za drobné omyly, ktoré sú ľudsky vysvetliteľné, ospravedlniteľné a právne akceptovateľné ...

Pre bližšie posúdenie týchto „drobných omylov“ považuje žalobca za potrebné ich uviesť:

Žalovaný nezabezpečil riadnu identifikáciu majetku zaradeného do konkurznej podstaty.

Žalovaný s náležitou starostlivosťou neoveril, či stroje a strojné zariadenia, ktoré sú predmetom prejavenej záujmu žalobcu o odkúpenie, sú zaradené do konkurznej podstaty úpadcu a či k týmto má dispozičné právo (povinnosť odovzdať po uzatvorení kúpnej zmluvy).

Na základe vyššie uvedeného pochybenia žalovaný akceptoval ponuku žalobcu na odkúpenie predmetu sporu a vŕtačky VO 50.

Žalovaný v žiadosti o vydanie opatrenia k odpredaju majetku z konkurznej podstaty, adresovanej na konajúci súd, nesprávne uviedol stroj - lis ohraňovací CTO-80, pričom uviedol cenu určenú znaleckým posudkom pre stroj COTA-8.

Žalovaný uviedol konajúci súd do omylu, keď konkurzný súd vydal v zmysle žiadosti žalovaného opatrenie, v ktorom žalovanému udelil súhlas k odpredaju.

Žalovaný vypracoval kúpnu zmluvu, v ktorej uviedol majetok, ktorý nebol zaradený do konkurznej podstaty, ako aj majetok, ktorým nedisponoval (lis ohraňovací CTO-80 a vŕtačka VO 50).

V článku V. Kúpnej zmluvy zo dňa 20. augusta 2007 žalovaný v rozpore so skutočným stavom veci v bodoch 1/ a 3/ uvádza:

1/ Predávajúci prehlasuje, že je podľa ust. § 14 ods. 1 písm. a/ a podľa ust. § 19 ods. 2 ZKV ako správca konkurznej podstaty podľa zákona a so súhlasom súdu oprávnený nakladať s predmetom tejto kúpnej zmluvy pre účely prevodu vlastníctva na kupujúceho.

3/ Predávajúci prevádza vlastníctvo vyššie označených strojov do vlastníctva kupujúceho podľa tejto kúpnej zmluvy bez záložných práv, tiarch a práv tretích osôb, ktoré by po účinnosti kúpnej zmluvy mohli obmedziť výkon vlastníckych práv.

Zamestnanec odporcu vypracoval záznam z fyzickej obhliadky zo dňa 21. augusta 2007, v ktorom v súlade s opatrením krajského súdu bol k vydaniu žalobcovi uvedený aj stroj - lis ohraňovací CTO-80 a vrtáčka VO 50.

Žalovaný nezabezpečil vydanie dokladov o prevzatí zakúpených strojov, a to ani po tom, keď ho na túto skutočnosť žalobca písomne upozornil. .

Zamestnanec žalovaného nevydal - zatajil časti prevzatých strojov, čím spôsobil žalobcovi škodu vo výške 829,85 eur (25 000,-- Sk).

Žalovaný tento stav akceptoval bez vyvodenia akýchkoľvek záverov.

Výsledkom nečinnosti žalovaného bolo trestné stíhanie na podnet žalobcu za prečin zatajenia veci voči zamestnancovi žalovaného.

Paradoxom celého tohto konania žalovaného je, že za všetky vyššie uvedené pochybenia, ktoré sa vyskytli na strane SKP a jeho zamestnanca, obviňuje samotného žalobcu.

Žalobca je toho názoru, že vyššie uvedené konanie žalovaného je potrebné posudzovať v súlade s § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, keď správca je povinný pri výkone funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu ich uloží súd.

V časti podaného odvolania II. 3/ e/ žalovaný tvrdí, že na odstúpenie žalobcu od časti kúpnej zmluvy nemožno prihliadnuť pre rozpor v postupe žalovaným s ustanovením § 428 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka.

Žalobca je toho názoru, že uplatnenie § 428 Obchodného zákonníka je pre daný prípad neakceptovateľné. V danom prípade sa totiž nejedná o uplatňovanie väd tovaru v zmysle tohto ustanovenia, ale o právne vady tovaru v zmysle § 433 Obchodného zákonníka. Aj v prípade, ak by pre daný prípad bolo možné aplikovať ustanovenie § 428 Obchodného zákonníka, bolo by potrebné na daný prípad aplikovať ustanovenie odseku 3 tohto ustanovenia, podľa ktorého účinky odsekov 1 a 2 nenastávajú, ak vady tovaru sú dôsledkom skutočností, o ktorých predávajúci vedel alebo musel vedieť v čase dodania tovaru.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je nesporné, že žalovaný vedel alebo musel vedieť podľa žalobcu v čase uzatvárania kúpnej zmluvy o tom, kto je vlastníkom predmetu sporu. Za danej situácie potom nie je možné prihliadnuť k obrane žalovaného v zmysle § 428 odsek 1 a 2 Obchodného zákonníka.

V časti podaného odvolania II. 4/ žalovaný namietol nesprávnosť právneho posúdenia zo strany prvostupňového súdu aj v súvislosti s určením ďalšej časti nároku žalobcu na zaplatenie náhrady škody z titulu ušlého zisku. Konajúci súd v predmetnej veci na pojednávaní dňa 16. apríla 2012 vypočul svedka Ing. Miroslava Mlynára, PhD. Z jeho svedeckej výpovede jednoznačne vyplynulo, že žalobca a svedok rokovali o uzatvorení kúpnej zmluvy v zmysle § 409 Obchodného zákonníka. Žalobca dal svedkovi ako možnému kupujúcemu, návrh na uzatvorenie kúpnej zmluvy na odpredaj lisu ohraňovacieho CTO-80 s návrhom kúpnej ceny. Návrh svedok (kupujúci) prijal. Z výpovede svedka (totožná so stanoviskom žalobcu) je zrejmé, že strany si kúpnu zmluvu dojednali s odkladacou podmienkou, keď vznik kúpnej zmluvy viazali na nadobudnutie predmetu kúpy do dispozície žalobcu.

Kúpna zmluva má všetky náležitosti požadované § 409 Obchodného zákonníka, keď je nesporné, kto je predávajúci, kto kupujúci, bol presne stanovený predmet kúpy a vzájomne dojednaná cena. Stanovenie odkladacej podmienky je plne v súlade s § 36 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka. Uvedené

skutočnosti je možné doložiť aj ustanovením § 266 Obchodného zákonníka, ktorý v odseku 1 uvádza: Prejav vôle sa vykladá podľa úmyslu konajúcej osoby, ak tento úmysel bol strane, ktorej je prejav vôle určený, známy alebo jej musel byť známy.“ A ďalej odsek 3 uvádza: „Pri výklade vôle podľa odsekov 1 a 2 sa vezme náležitý zreteľ na všetky okolnosti súvisiace s prejavom vôle, vrátane rokovania o uzavretí zmluvy a praxe, ktorú strany medzi sebou zaviedli, ako aj následného správania strán, pokiaľ to pripúšťa povaha vecí.“ Žalobca so svedkom spôsobom, ako ho opísal svedok, obchodoval aj v minulosti. Obchody boli korektné a bezproblémové.

Zo skutočností, uvedených v tomto vyjadrení, je zjavné, že napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici po procesnej stránke spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti a je plne v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Prvostupňový súd vykonal rozsiahle dokazovanie, na základe ktorého dospel k správne a právne zdôvodnenému rozhodnutiu, ktorým vyhovel žalobnému návrhu žalobcu v plnom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie žalobcu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 písm. a/ O. s. p. a po preskúmaní rozsudku v medziach dôvodov odvolania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je v časti o určenie pravosti ušlého zisku vo výške 2 987,45 eur opodstatnené.

Žalobca podanou žalobou navrhol, aby súd určil, že jeho pohľadávka vo výške 10 296,75 eur, sa uspokojí ako pohľadávka proti podstate. Pohľadávka žalobcu vznikla v čase, keď bol na majetok SVEDOM, výrobné družstvo v likvidácii, vyhlásený konkurz (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24K 27/1993, 27-24K 33/98, 52/98 zo dňa 25. mája 1998). Pohľadávka vo výške 7 309,30 eur predstavuje kúpnu cenu ohraňovacieho lisu CTO-80 na základe kúpnej zmluvy z 20. augusta 2007 a pohľadávka vo výške 2 987,45 eur ušlý zisk žalobcu, ktorý mu vznikol nezaplatením ceny ohraňovacieho lisu CTO-80, z dôvodu nedodania tohto tovaru žalovaným jeho zmluvnému partnerovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotiac rozsah a dôvody odvolania žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, oboznámiac sa s obsahom súdneho spisu a odôvodnením rozsudku v časti, týkajúcej sa omylu žalovaného pri vzniku kúpnopredajného vzťahu so žalobcom (predmetom plnenia mal byť stroj označený ako COTA-8 a nie stroj CTO-80), s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. nezistil dôvod na to, aby sa v tejto časti odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Podľa § 272 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluva vyžaduje pre platnosť písomnú formu iba v prípadoch ustanovených v zákone, alebo keď aspoň jedna strana pri rokovaní o uzavretí zmluvy prejaví vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme.

Podľa § 289 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka zmluvou o uzavretí budúcej zmluvy sa zaväzuje jedna alebo obe zmluvné strany uzavrieť v určenej dobe budúcu zmluvu s predmetom plnenia, ktorý je určený aspoň všeobecným spôsobom. Zmluva vyžaduje písomnú formu.

Podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka strany sa môžu odchýliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až § 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, § 301, § 303, § 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, § 313, § 321 ods. 4, § 324, § 341, § 365, § 370, § 371, § 376, § 382, § 384, § 386 až § 408, § 408a, § 444, § 458, § 459, § 477, § 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, § 669a, § 672a, § 675, § 676 ods. 1 a 2711, § 720, § 725, § 729, § 743 a § 771c. Strany sa nemôžu odchýliť od základných ustanovení, uvedených pre jednotlivé zmluvné typy v tejto časti a od ustanovení, ktoré ustanovujú povinnú písomnú formu právneho úkonu.

Podľa § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka kúpnu zmluvu sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnutelnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke

právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.

Kúpna zmluva je v Obchodnom zákonníku upravená ako osobitný typ zmluvy, preto podľa ustanovenia § 263 ods. 2 Obchodného zákonníka dohoda zmluvných strán o obsahu kúpnej zmluvy musí obsahovať podstatné náležitosti tohto typu zmluvy, stanovené v § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Podstatnými náležitosťami kúpnej zmluvy sú určenie zmluvných strán, vymedzenie predmetu kúpy, záväzok predávajúceho dodať predmet kúpnej zmluvy kupujúcemu a previesť na neho vlastnícke právo k predmetu kúpy, kúpna cena a záväzok kupujúceho zaplatiť túto kúpnu cenu.

Odvolací súd zistil, že na základe verejného ponukového konania, ktorého predmetom boli aj stroje a strojné zariadenia v počte 88, špecifikované a ocenené v znaleckom posudku 01/2006 z 31. 08. 2006, žalobca oznámil žalovanému, že má okrem iného záujem o lis ohraňovací CTO-80 v cene 220 000 Sk a pre prípad, že jeho žiadosť bude vyhodnotená ako najúspešnejšia, cenu zaplatí v hotovosti. Na návrh žalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici opatrením č. k. 24K 27/93-Že-113 z 9. augusta 2007 dal správcovi konkurznej podstaty - žalovanému súhlas na predaj časti majetku s tým, že v opatrení je uvedený presný zoznam majetku a medzi ním sa nachádza aj lis ohraňovací CTO-80 s cenou podľa znaleckého posudku 2 871,31 eur (86 501,-- Sk), kúpnu cenou 7 309,30 eur (220 200,-- Sk).

Žalovaný ďalej vyhotovil kúpnu zmluvu, ktorú účastníci konania podpísali 20. augusta 2007. Predmetom zmluvy je 24 strojov spolu za kúpnu cenu 50 328,62 eur (1 516 200,-- Sk). Jedným zo strojov, ktoré tvoria predmet zmluvy, je lis ohraňovací CTO-80 s cenou podľa znaleckého posudku 2 871,31 eur (86 501,-- Sk), kúpnu cenou 7 309,30 eur (220 200,-- Sk).

Zmluvnými stranami kúpnej zmluvy sú fyzické osoby so spôsobilosťou na právne úkony, ktoré sa slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne dohodli na predmete plnenia kúpnej zmluvy, t.j. lisu ohraňovacieho CTO-80 s kúpnu cenou 7 309,30 eur (220 200,-- Sk).

K postaveniu správcu konkurznej podstaty sa žiada uviesť, že konkurzné konanie upravuje zákon č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej aj ZKV). Podľa ustanovenia § 14 ods. 1 písm. a/ ZKV vyhlásením konkurzu oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty, prechádza na správcu. Postavenie správcu, jeho práva, povinnosti a zodpovednosť upravujú ustanovenia vyššie citovaného zákona, v zmysle ktorých je samostatným úradným orgánom, ktorý pod dohľadom súdu zabezpečuje riadny priebeh konkurzu.

Úlohou správcu v konkurze je predovšetkým zistiť rozsah úpadcovho majetku, rozsah a oprávnenosť pohľadávok uplatňovaných veriteľmi a realizovať speňaženie konkurznej podstaty. Podľa § 8 ods. 2 ZKV správca je povinný pri výkone funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu ich uloží súd.

Lis ohraňovací CTO-80 a stroj COTA-8 sú navzájom odlišné tovary. Bolo výlučne v kompetencii žalovaného, ktorý navyše vypracovával návrh kúpnej zmluvy, či do predmetu zmluvy zahrnie aj lis ohraňovací CTO-80. V prejednávanej veci, aj podľa názoru odvolacieho súdu, nie je dôvodná jeho obrana, že sa tak stalo v dôsledku písárskej chyby, či správania sa žalobcu. Navyše, žalovaný plnenie žalobcu, t. j. zaplatenie kúpnej ceny za lis ohraňovací CTO-80 v sume 7 309,30 eur (220 200,-- Sk) prijal, a ani do termínu odvolacieho pojednávania, peniaze žalobcovi nevrátil.

Prevod vlastníckeho práva k predmetu kúpy na kupujúceho vychádza z predpokladu, že predávajúci môže previesť len taký rozsah práv, ktorý má sám k predmetu kúpy. Počas konania žalovaný uviedol, že v čase uzatvárania kúpnej zmluvy nebol vlastníkom lisu ohraňovacieho CTO-80. Žalovaný tak v rozpore s ustanovením § 123 Občianskeho zákonníka urobil nedovolený právny úkon, z ktorého dôvodu je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný, a k tejto absolútnej neplatnosti právneho úkonu prihládol najvyšší súd z úradnej povinnosti.

Nakoľko žalobca zaplatil žalovanému kúpnu cenu lisu v sume 7 309,30 eur na základe neplatnej kúpnej

zmluvy, je žalovaný povinný uvedenú sumu vydať žalobcovi, preto je jeho pohľadávka vo výške 7 309,30 eur prává. V zmysle uvedeného, po doplnení odôvodnenia rozhodnutia, najvyšší súd napadnutý rozsudok v časti o určenie pravosti pohľadávky 7 309,30 eur podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Žalobca druhú pohľadávku, ušlý zisk v sume 2 987,45 eur odvodzuje z nerealizácie ústnej budúcej kúpnej zmluvy. Obchodný zákonník tento typ zmluvy neobsahuje, avšak upravuje zmluvu o budúcej zmluve a kúpnu zmluvu. Svedok Ing. Miroslav Mlynár uviedol, že so žalobcom obchodovali na základe ústnej zmluvy o budúcej zmluve a k uzavretiu realizačnej písomnej kúpnej zmluvy došlo pri konkrétnom predaji tovaru. So zreteľom na rokovania o uzavretí zmluvy a prax, ktorú mali strany medzi sebou zavedenú, najvyšší súd dospel k záveru, že zmluvné strany uzavreli ústnu zmluvu o budúcej zmluve. Podľa § 289 ods.1, ods. 2 Obchodného zákonníka pre zmluvu o uzavretí budúcej zmluvy sa vyžaduje písomnú formu, od ktorej sa podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka nemožno odchýliť. Ak teda žalobca a Ing. Miroslav Mlynár uzavreli zmluvu o budúcej zmluve v ústnej forme, táto je podľa ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná, a na základe tohto neplatného právneho úkonu nie je možné ustáliť, že by žalobcovi vznikol zisk. Keďže žalobca v súlade s právnym predpisom nepreukázal existenciu obchodného záväzkového vzťahu, na základe ktorého by mu vznikol zisk, nepreukázal ani, že jeho pohľadávka proti podstate v sume 2 987,45 eur je prává, preto najvyšší súd napadnuté rozhodnutie vo zvyšnej časti podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

V zmysle judikatúry súdov, ak súd nezačína konanie z vlastnej iniciatívy, ale na podnet účastníka, je zásadne vecou toho, kto navrhuje začatie konania, aby žalobu prispôsobil po stránke formulačnej a obsahovej § 79 ods. 1 O. s. p. Najdôležitejšou obsahovou náležitosťou žaloby je žalobný návrh (petit). V ňom žalobca uvádza, ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, resp. ako by mal znieť výrok jeho rozsudku. Ním zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má rozhodnúť. Pretože v podstate ide o návrh súdneho výroku, kladie zákon na formuláciu petitu určité požiadavky, rešpektovaním ktorých sa zabezpečuje presnosť a určitosť výrokov rozsudkov. Presný a určitý petit je síce pre súd rámcom rozhodovania, z ktorého nesmie vybočiť, a ktorý môže prekročiť len v taxatívne vymedzených prípadoch (§ 153 ods. 2 O. s. p.), to však v plnom rozsahu platí len z hľadiska obsahu petitu a podstaty zmyslu toho, čoho sa žalobca v konaní domáha. V žiadnom prípade to ale neznamená, že by súd pri svojom rozhodovaní bol do najmenších podrobností viazaný výrazovými prostriedkami použitými v texte petitu alebo jeho doslovným znením (vrátane slov, slovných spojení, ba dokonca aj eventúálnych gramatických chýb) a že by sa prípadnou odlišnou formuláciou výroku svojho rozhodnutia, než zodpovedá doslovnému zneniu žalobného petitu, dopúšťal procesnej vady. Tam, kde je to potrebné, je dokonca povinnosťou súdu upraviť formulačne petit žaloby tak, aby zodpovedal objektívnemu hmotnému právu a aby jeho formulácia zodpovedala dovoleným spôsobom výkonu rozhodnutia. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 79 ods. 1 nevyžaduje, aby žalobca po stránke formálnej do najmenších podrobností formuloval návrh budúceho výroku súdneho rozhodnutia. Z jeho doslovného znenia je zrejmé, že za postačujúce považuje, ak žalobca v žalobe vyjadří podstatu (zmysel) toho, čoho sa v konaní na základe opísaného skutkového stavu domáha. Petit žaloby tak, ako žalobca formuluje v podanej žalobe alebo neskôr v priebehu konania, je súd povinný posudzovať čisto z hľadiska obsahového (t. j. či je v žalobe dostatočne presne, určito a zrozumiteľne vyjadrené, čo žalobca žiada). Súd do výroku svojho rozhodnutia nemusí prevziať doslovne žalobcom naformulovaný petit žaloby, môže v ňom vykonať také zásahy, ktoré zachovávajú podstatu petitu a nemenia jeho zmysel.

Z obsahu žaloby vyplýva, že správca konkurznej podstaty neuznal žalobcom uplatnenú pohľadávku, ktorá mu vznikla po vyhlásení konkurzu, preto žiadal, aby súd určil, že jeho pohľadávka vo výške 10 296,75 eur sa uspokojí proti podstate. Podľa zákona o konkurze a vyrovnaní žalobca podal incidenčnú žalobu, v rámci ktorej súd určuje okrem spôsobu uspokojenia (poradie, proti podstate) aj pravosť a výšku pohľadávky. Vzhľadom na vyššie uvedené, najvyšší súd rozhodol tak, že pohľadávka žalobcu vo výške 7 309,30 eur sa uspokojí ako pohľadávka proti podstate s tým, že táto pohľadávka je prává a zistená v konkurznom konaní sp. zn. 24K 27/93.

Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že mal nerovné postavenie v konaní, najvyšší súd konštatuje, že žalovaný svoje tvrdenie nijako nepreukázal. Obsah spisu nijako nepreukazuje, jednostranné vedenie

konania s prvkami zaujatosti, preto najvyšší súd považoval uvedenú námietku za nepreukázanú, a teda nedôvodnú.

Úspešnému žalobcovi podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca si však túto náhradu vzhľadom na charakter sporu nežiadal, preto mu najvyšší súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.